

بسم الله الرحمن الرحيم

پدیده نسل ساندویچ و زندگی مشقت‌بار تحت حاکمیت سرمایه‌داری

(ترجمه)

خبر:

بیش از ۵۰ میلیون جمعیت دارنده سن زاد و ولد در اندونزی را نسل ساندویچ شکل می‌دهد. نسل ساندویچ به نسلی گفته می‌شود که در پهلوی متقبل شدن بار اقتصادی اطفال‌شان، باید نیازمندی‌های یک نسل قبل از خود را نیز فراهم کنند. جزئیات نسل ساندویچ اندونزی توسط مرکز نظرسنجی تحقیقات و انکشاف کامپس به تاریخ ۹ تا ۱۱ آگوست/اوت ۲۰۲۲ گرفته شده است. نتایج این نظرسنجی نشان می‌دهد که ۶۷ درصد از پاسخ دهنده‌گان ادعا کرده‌اند که بار نسل ساندویچ بودن را متحمل می‌شوند. اگر این رقم با نفوس دارنده سن زاد و ولد اندونزی - که به ۲۰۶ میلیون نفر می‌رسد - متناسب باشد، تخمیناً ۵۶ میلیون نفر شامل نسل ساندویچ می‌شوند. از لحاظ سنی، نسل ساندویچ اندونزی در نسل‌های مختلف وجود دارد که بیش‌ترین‌شان نسل Y یعنی بین ۲۴ تا ۳۹ سال با ۴۳٫۶ درصد و سپس نسل X یعنی بین ۴۰ تا ۵۵ سال با ۳۲٫۶ درصد را دربر می‌گیرد. هم‌چنین نسل ساندویچ در حدود ۱۶٫۳ درصد از نسل Z، یعنی کارگران جوان دارنده کمتر از ۲۴ سال سن را نیز شامل می‌شود.

تنتننا هرمنساح جامعه شناس پوهنتون/دانشگاه دولتی اسلامی جاکارتا گفت احتمالاً فشار مجموعی که نسل ساندویچ تجربه می‌کند، منجر به محرومیت اجتماعی‌شان می‌شود. سرنوشت نسل ساندویچ، به‌خصوص با درآمد پائین‌شان، بسیار نگران‌کننده است. شرایط آنان را وادار می‌کند تا هم‌چو ماشین کار کنند، بدون این‌که به رفاه کافی دست یابند. درآمدشان غیر از این‌که فقط نیازهای خانواده‌شان را تکافو کند، اصلاً مجال پس‌انداز و سرمایه‌گذاری را برای‌شان نمی‌دهد. در حقیقت بعضی از آنان بودجه کافی برای تفریح در دست ندارند تا از خستگی روزگار فرار کنند. در عین حال، برخی‌ها با تماشای نمایش‌های سبک‌های زندگی پُر مصرف در رسانه‌های اجتماعی، خوش‌گذرانی و لذایذ دنیای زودگذر را در وجود خود مشتعل می‌کنند. با این وجود، طبعاً نسل ساندویچ بیش‌تر در معرض پدیده محرومیت اجتماعی قرار می‌گیرد.

تبصره:

اصطلاح نسل ساندویچ بیان‌گر محرومیت اجتماعی است که به سبب ازهم‌پاشی بار اقتصادی در اندونزی ایجاد شده است. این پدیده هم‌چنان حاکی از آن است که زندگی از لحاظ اقتصادی دشوارتر و دشوارتر می‌شود، حال آن‌که تهاجم ارزش‌های لیبرال به سبک زندگی جامعه اسلامی شدیدتر و شدیدتر می‌شود.

تطبيق نظم اقتصادی سرمایه‌داری در اکثر سرزمین‌های اسلامی در حقیقت خانواده‌های مسلمانان را مجبور می‌سازد تا به سبب بی‌عدالتی و فقر موجود، برای تأمین نیازمندی‌های اساسی خانواده‌های‌شان تلاش کنند. ترویج ارزش‌های سکولر بالای وضعیت روابط و تعاملات اجتماعی تأثیر گذاشته و روابط فامیلی فاقد ارزش‌های انسانی شده است تا به آسانی فروخته شود. به‌طور مثال، اطفال تبدیل به سرمایه و والدین تبدیل به دستگاه‌های خودپرداز (ATM) شده‌اند، و هزینه آموزش اطفال باید از درآمد کار خودشان

حاصل شود. ماهیت معامله‌گری سبک زندگی سرمایه‌داری و شرایط دشوار اقتصادی روزافزون مثل افزایش قیمت موادسوخ‌ت که به سبب سیاست‌های لیبرال جدید دولت به وجود آمده اکثر خانواده‌های مسلمان را آلوده کرده‌است.

بدبختانه متخصصین اقتصاد می‌گویند که علت ایجاد نسل سان‌دیوچ بیش‌تر به نسل قبلی برمی‌گردد که در برنامه‌ریزی امنیت اقتصاد دوام‌دار برای نسل بعدی ناکام مانده‌بودند. این تحلیل جانب‌دارانه‌ای است که ظرفیت حساسیت‌های منفی (ملامت کردن یکدیگر) در بین نسل‌ها را در خود دارد. برعکس، علت این معضل در سطح خانواده بوده نمی‌تواند، بلکه هم‌چو دولتی که برای مردم فراهم می‌کنیم، وسیع‌تر و بنیادی‌تر از آن است.

علل پدیده نسل سان‌دیوچ در اندونزی در واقعیت دو بعدی است: یکی سبک زندگی مصرف‌گرا به سبب ترتیب ارزش نظم سکولر - ماده‌گرا، و دوم نقش ضعیف دولت در تأمین نیازمندی‌های اساسی مردم به سبب تطبیق نظام اقتصادی سرمایه‌داری. در حقیقت قرآن مردم را از تنگی زندگی (معیشت ضنک) هشدار داده است. اگر مردم از امر الله سبحانه و تعالی اعراض کنند؛ آن‌ها به خوشحالی دست نخواهند یافت و سینه‌های‌شان به خاطر خطای‌شان تنگ خواهد شد.

﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى﴾ [طه: ۱۲۴]

ترجمه: و هر کس از یاد من روی گردان شود، زندگی (سخت و) تنگی خواهد داشت؛ و روز قیامت، او را نابینا محسور می‌کنیم!

سختی‌هایی که نسل امروز تجربه می‌کند، به‌وضوح نتیجه استعمار اقتصادی معاصر غرب در اثر غفلت‌مان از تطبیق احکام اسلام در تمامی ابعاد زندگی است. دولت از برآورده کردن نیازهای اساسی مردم غافل است و به سکتور خصوصی فرش سرخ پهن می‌کند تا خدمات عامه را بر عهده گیرد. بالای قانون شرعی اسلام محدودیت وضع می‌کنند، درحالی‌که با قانون سکولر بشری احساس راحتی می‌کنند. تهداب این نظام اقتصادی بر ربا استوار است. نظم اجتماعی‌اش کاملاً از تمدن غربی تقلید می‌کند که مملو از مفکوره‌های آزادی و هوس‌بازانه است.

درحالی‌که اصول اقتصاد سیاسی اسلام - که توسط تقی‌الدین النبهانی شرح شده‌است - بر نقش حیاتی دولت در فراهم‌آوری نیازهای اساسی فرد فرد جامعه تأکید می‌کند. تحت نظام اسلامی افراد به اساس انباشتن مال‌شان به مانند نظام سرمایه‌داری ارزیابی نمی‌شوند. این اصل تأثیر بزرگ اجتماعی دارد، نیاز اساسی مردم، داشتن تمدن سالم و رشد جازم بشری است که زمینه توسعه پایداری را برای نسل‌های بعدی مساعد خواهد کرد.

زمانی که مردم از نیازمندی‌های اساسی زندگی محروم باشند، فقط به خودشان خواهند اندیشید، فردگرا خواهند شد، قادر به توجه به مسائل بزرگ سرزمین‌شان نخواهند بود و همواره در عمق بحران‌ها به سر خواهند برد. از سوی دیگر، اگر نیازهای‌شان برآورده شود، می‌توانند رشد و ترقی کنند، ظرفیت عظیم معنوی خود را به کار گیرند و به مسایل بزرگ استراتژیک توجه داشته باشند. آن‌ها به انسان‌هایی مبدل خواهند شد که به تمدن کمک خواهند کرد تا جامعه را به شأن و شوکت‌اش برساند.

آن‌ها تبدیل به بهترین امتی خواهند شد که در بهترین زندگی به سر می‌برند، چون پیرو امر رب‌شان خواهند بود. برای آن‌هایی که ایمان دارند و عمل صالح انجام می‌دهند، اجر و پاداش خواهد بود و زندگی‌شان مملو از خوشی و سعادت خواهد شد، بدون تنگی سینه و بار سنگینی که مجبور اند حمل کنند.

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ [نحل: ۹۷]

ترجمه: هرکس کار شایسته‌ای انجام دهد، خواه مرد باشد یا زن، درحالی‌که مؤمن است، او را به حیاتی پاک زنده می‌داریم؛ و پاداش آن‌ها را به بهترین اعمالی که انجام می‌دادند، خواهیم داد.

نویسنده: داکتر فیکا کومارا

برای دفتر مطبوعاتی مرکزی حزب التحریر

28 صفر 1444 ه.ق

24 سپتامبر 2022 م

مترجم: دانیال نور

